

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigram. 6. B. Virgo Cognatam Elisabet inuisit, cum sui pueri erga
Ioannem beneficio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Ridet iò ! sterili modò tristis Elisà iuuentâ •
 Ridet iò ! ridet : altera Sara redit,
 Et iam mater anus , quæ se vix ante ferebat,
 Fert puerum ; pueri sarcina grata leuat.
 Dulce puer pondus ; mœstæ spes læta senectæ est :
 Quo sine, sit surdum nomen vterque parens .
 Adferet agnato rursus noua sidera cœlo,
 Alter, Abrahamidum gloria clara, nepos :
 Quemque diu peperisse decet, paritura puellum
 Mater anus, vitâ visa priore frui est,
 Quam grauat agnato, sub pondere paruulus hæres ;
 Tam simul & læto germine dulce leuat.
 Sic leuat ; vt mater nolit iam ponere florem :
 Sic grauat ; vt fructum ponere serò velit.
 Sic, vbi natales ematurescit in horas,
 Spes vteri ; partûs gaudia pœnæ parit.

Epigram. 5.

Vnicus puer instar innumeri fructûs.

A Nte diu sicco cui spes sterit anxia ramo ;
 Nunc viret effœto palmite vitis anus.
 Sed cui vix vnum dat gratia parca racemum ;
 Par tamen hic vuus mille racemus erit.

Epigram. 6.

**B. Virgo Cognatam Elisabeth in-
 uisit , cum sui pueri erga Ioan-
 nem beneficio.**

E N, serò voluenda dies nunc attulit æuo,
 Prima quod in partu ferre iuuenta negat.
 Et iam floret anus , grauidâ fœcunda senecta,
 Maturatque vteri Luna nouena moras.
 Ac consanguineam de Iesside stirpe parentem
 Inuitat ; rapidis aduolat ergo rotis
 Virgo recens, cui vix tenero concreuit in ortu
 Paruulus ; at quouis grandior ille viro est.

L ij

Mafot

Maior honore, minorque tuo licet abditur alio ;
 Ipse puer puerum , ceu pater almus, adit.
 Cognato simul agnatum scelus ipse puella
 Eximit ; alternis hinc vibrat ille modis,
 Obsequio certare pares, par vsus amoris
 Imperat, & socias æquus adoptat opes.
 Sic tamen, vt prior ille puer felicitis Elifæ,
 Imperium I E S V, ceu minor, vsque colat.

Epigramma 7.

**Ambæ Matres vaticinantur, spiritu
 & voce parvulorum.**

IOANNES AD SVAM MATREM.

G Ratulor, occurrit mihi candidus hospes I E S V S.
 Claude sinum mater : matris ab ore canam.
 Adspice, quem speras, tremulis tibi nuncio membris.
 Cum puero, Verbi Mater & ipsa canet.
 Si Verbi genitrix canit omnia fausta salutis ;
 Quid verat & vocis succinat alma parens ?
 Sic tamen esto canant Verbi, Vocisque parentes ;
 Quid maius, pueri plus tamen ambo sonant,
 Magna parens, fateor Voci est ; & maxima Verbo.
 Vtraque prole parens, sed minor ipsa suâ est.

Epigramma 8.

**Votum Ioannis, iam ab auito pec-
 cato expiati.**

IOANNES AD CHRISTVM PVERVM.

T Erque, quaterque beate meo puer ille piaclo
 Certa salus, vin' te terque, quaterque canam !
 Ossa quot intexo nervis, quot & ossibus artus :
 Opto tot inde lyras ; opto tot inde fides.
 Et mihi quot digiti, tot eburnea plectra lace ssant
 Has citharas, nervis quas Amor opto, struat.

Et lyris